

DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursurile depuse de Victoria Baciuc și Consiliul Superior al Magistraturii,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Victoria Baciuc cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, și

la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Baciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță judecătorul Ion Volcovschi cu privire la contestarea parțială a actului administrativ,

împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi,

c o n s t a t ă :

La 19 noiembrie 2020, Ion Volcovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că la 20 mai 2017, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova publicat la data de 26 mai 2017 în Monitorul Oficial Nr. 162-170, art. Nr : 295, a fost numit în calitate de judecător la Judecătoria Cimișlia, pe o perioadă de 5 ani.

La 09 ianuarie 2020, în adresa Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii a fost înregistrată sesizarea depusă de către Victoria Baciuc privind atragerea sa la răspunderea disciplinară, în temeiul art.4 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014. Iar, la data de 16 iulie 2020, Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea, prin care a respins plângerea Victoriei Baciuc privind atragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Ion Volcovschi, din motiv că nu s-a constatat abaterea disciplinară.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a susținut că la 16 octombrie 2020, Victoria Baciuc a contestat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă

Consiliul Superior al Magistraturii nr.15/5 din 16 iulie 2020. Iar, la data de 03 noiembrie 2020, conform sintezei nr.27, pct.1 a fost adoptată Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a casat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii din nr.15/5 din 16 iulie 2020, cu constatarea abaterii disciplinare, în baza art.4 alin.(1), lit.(b), (i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, și aplicarea în privința sa a sancțiunii prevăzute de art.6 din aceeași Lege sub formă de „muștrare”.

În dezacord cu pretinsa abatere disciplinară prevăzută de art.4 alin.(1), lit.(b) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, reclamantul a indicat că conform normei în cauză, abatere disciplinară constituie adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Tot aici, reclamantul a menționat că la 17 septembrie 2018, lichidatorul ÎCS „Dinamic Textile” SRL Alexandru Verdeș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Baci, intervenient SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei de 200045,00 lei.

Ulterior, la 31 mai 2019 lichidatorul Alexandru Verdeș a prezentat cererea de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat anularea (constatarea nulității) contractului de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, contractului de vânzare-cumpărare a utilajului, prin care vânzătorul a înstrăinat (vândut) cumpărătorului utilajul prevăzut în actul de predare-primire nr. 01 din 08 februarie 2016; repunerea părților în poziție inițială cu obligarea creditorului să plătească la contul de acumulare a debitorului deținut de către lichidator, suma de 605500,00 lei; amânarea achitării taxei de stat până la finalizarea cauzei în conformitate cu art. 6 al Legii cu privire la taxa de stat și obligarea Victoriei Baci să prezinte în ședința de judecată, contractul de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, în original și bonul de plată.

Astfel, în urma îndeplinirii actelor de procedură civilă, la 21 iunie 2019 a adoptat hotărârea, prin care s-a admis parțial acțiunea, aceasta fiind examinată în baza normelor dreptului civil în vigoare până la modificările efectuate la data de 01 martie 2019.

În urma declarării apelului împotriva hotărârii menționate, la 04 decembrie 2019 Curtea de Apel Comrat a adoptat decizia, prin care a anulat hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cu restituirea cauzei în același complet de judecată, pentru examinarea acesteia în fond.

Așadar, reclamantul a enunțat că în urma anulării hotărârii judecătorești din 21 iunie 2019, în adresa Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a fost înregistrată sesizarea depusă de Victoria Baci la data de 09 ianuarie 2020 privind atragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Ion Volcovschi, în temeiul art.4 alin.(1) al Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în baza faptelor indicate în decizia Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2019.

În opinia reclamantului, la aplicarea sancțiunii disciplinare, Consiliul Superior al Magistraturii s-a bazat pe decizia Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2019, prin prisma că instanța de fond a aplicat eronat prevederile normelor de drept material și procesual.

La acest capitol, reclamantul a notat că, prin încălcarea normelor de drept procesual la adoptarea hotărârii, instanța de apel în decizia emisă a constatat necitarea legală a părâtei Victoria Baciuc, care nu a fost prezentă la ședința de judecată, astfel fiind admisă de către instanța de fond încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Ion Volcovschi a susținut că acest argument este unul contradictoriu cu probele aflate la dosar, care nu a fost ridicat și examinat de către membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Or, probele din materialele dosarului atestă contrariu și anume f.d.16-20; 34; 36-38; 63-64; 65-67; 69, precum și referința depusă la acțiunea în cauza civilă nr.2i-24/18 (21-2i-2878-26092018), instanța dispunând examinarea cauzei în absența Victoriei Baciuc, în temeiul art.102 alin. (4¹), în coroborare cu art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă.

Cu referire la presupusa încălcare a dreptului procesual, precum că la adoptarea hotărârii instanța de fond în urma examinării cauzei a ieșit din limita cerințelor înaintate în acțiune, deoarece la caz, instanța de judecată a atribuit reclamantului o sumă de bani pe care el nu a cerut-o în cererea de chemare în judecată, concomitent repunând părțile în poziția inițială, fapt care contravine normelor procesual civile, reclamantul a subliniat că și acest argument este contradictoriu. Or, conform acțiunii, actelor și probelor anexate la dosar, prin faptul aflării bunurilor în posesia părâtei, precum și faptul că suma invocată spre achitare nu a fost introdusă în casieria ÎCS „Dinamic Textile” SRL în urma efectuării tranzacției, menționate de către aceasta, dar și lipsa dovezilor de achitare a prețului bunului, nu au fost întrunite condițiile legale prevăzute de art. 753 alin.(1) Cod civil, art.18 lit.a) și art. 83 lit. c) din Codul fiscal.

De altfel, reclamantul consideră contradictoriu și argumentul cu referire la presupusa încălcare a competenței, și anume că cauza a fost examinată conform normelor prevăzute de procedura civilă, pe când urma să fie examinată potrivit prevederilor Legii insolvenței.

În susținerea concluziei enunțate, Ion Volcovschi a reținut prevederile art.5 alin.(2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, (în redacția Legii de până la 16 septembrie 2016), conform cărora instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa de datorii. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa de datorii, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă, menționând că acest aspect a fost indicat și în motivarea deciziei Curții de Apel Comrat. Iar, deoarece contractul de vânzare-cumpărare Nr.01/KPO, încheiat între asociatul unic al ÎCS „Dinamic Textile” SRL și Victoria Baciuc, indicat în actul de predare-primire a utilajului cu nr. 01, a fost încheiat la data 08 februarie 2016, sunt aplicabile prevederile Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012/normele dreptului civil la data încheierii actului juridic nominalizat.

Făcând referire la dispozițiile art. 2 alin.(1) Codul civil (în redacția Legii nr.1107-XV din 06 iunie 2002), art.2 Cod civil în redacția în vigoare la

01 martie 2019, reclamantul a relevat că raporturile juridice civile între părți au fost inițiate conform legii civile până la 01 martie 2019, însă acțiunea a fost depusă după data intrării în vigoare a Codului civil din 02 martie 2019, fiind astfel aplicabile prevederile art. 7 alin. (1), (2), (3) Codul civil, în redacția nr.1107-XV din 06 iunie 2002, art.8 Cod civil în redacția în vigoare la 01 martie 2019, unde se menționează, că legea civilă nu are caracter retroactiv, ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

La fel, Ion Volcovschi a accentuat că nu poate fi reținut nici argumentul în ce privește presupusa încălcare privind instituirea unui obstacol la realizarea drepturilor civile a participanților la proces cu privire la accesul liber la justiție și la un proces echitabil, deoarece Victoriei Baciu i-a fost oferită posibilitatea și în privința acesteia au fost respectate toate drepturile prevăzute de art.55-56, 186 Cod de procedură civilă. Totodată, fiind executată calea de atac cu apel, prin prisma prevederilor art. 357 Cod de procedură civilă.

Iar, din considerentul celor relatate, reclamantul Ion Volcovschi își manifestă dezacordul și asupra pretensei abateri disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) lit.(i) din Legea nr.178 din data de 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căruia constituie abatere disciplinară încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

De altfel, Ion Volcovschi a precizat că Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 27 din 03 noiembrie 2020, reprezintă act administrativ individual, defavorabil, ilegal, arbitrar și contrar principiilor de organizare judiciară, principiului independenței puterii judecătorești și a judecătorului, inamovibilității, legalității răspunderii disciplinare. Astfel, soluția adoptată privind aplicarea sancțiunii sub forma de „mustrare” contravine principiului independenței judecătorului, asigurat prin: procedura de înfăptuire a justiției; procedeele de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție; declararea inviolabilității lui; secretul deliberărilor și interzicerea de a cere divulgarea lui; stabilirea răspunderii pentru lipsa de stimă față de judecată, judecători și pentru imixtiune în judecarea cauzei.

În opinia reclamantului Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 27 din 03 noiembrie 2020, a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.2, art.25 alin.(1) lit.c), art.39 alin.(3), alin.(4), lit.(b) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, principiului cercetării din oficiu, care presupune că autoritatea publică înainte de a adopta un act administrativ individual este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu potrivit prevederilor art. 22 și 85 - 87 din Codul administrativ și să ofere posibilitate participanților la procedura administrativă să participe la cercetarea stării de fapt; înaintea emiterii unui act administrativ individual defavorabil participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Mai mult, aceasta este lipsită de elementul motivării, potrivit art. 118 alin.(1), (2), (3) din Codul administrativ.

Suplimentar, reclamantul a menționat că a informat Consiliul Superior al Magistraturii despre imposibilitatea participării la ședința Plenului, fiind antrenat în completul judiciar la examinarea cauzei penale excepțional de grave, fixate pentru data de 03 noiembrie 2020, ora 10.00, cauză care nu putea fi amânată.

În final, reclamantul a opinat că, prin actul administrativ contestat a fost încălcat art. 116 alin. (1), (6) din Constituție, iar acesta vine în contradicție evidentă și cu prevederile art. 123 alin. (1) din Constituție, art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995.

Reclamantul a solicitat anularea pct. 1 din dispozitivul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 privind anularea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020; anularea ca fiind ilegal pct. 1 din dispozitivul hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 privind admiterea contestației Victoriei Baciú împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020; anularea ca fiind ilegal pct. 1 din dispozitivul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la constatarea abaterii disciplinare, în baza art.4 alin.(1), lit.(b), (i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de art.6 alin. (1) lit. b) din aceeași Lege sub formă de „mustrare”.

La 10 decembrie 2020, în baza somației Curții de Apel Chișinău, reclamantul a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor, la care a anexat copia actului administrativ contestat, și anume a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emisă în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia (f.d.87, 91-105, Vol.I).

Prin încheierea din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a atras în proces, în calitate de terț Victoria Baciú (f.d.121-122, Vol.I).

La 06 ianuarie 2021, Victoria Baciú a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea parțială a actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, în procedura judecătorului Ion Volcovschi se află cauza privind procedura insolvenței ÎCS „Dinamic Textile” SRL, prin care administratorul insolvenței a solicitat repunerea părților în poziția inițială cu restituirea bunurilor indicate în contractul din 08 februarie 2016, iar în cazul imposibilității de restituire a bunurilor obligarea creditorului să plătească la contul de acumulare al debitorului, suma de 605500 de lei.

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de către reprezentantul debitorului insolvent ÎCS „Dinamic Textile” SRL, lichidatorul autorizat Alexandru Verdeș împotriva Victoriei Baciú, intervenient SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei, a fost admisă parțial. S-au aplicat efectele nulității absolute, ca fiind contrare legii, asupra contractului de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08 februarie 2016, încheiat între

ÎCS „Dinamic Textile” SRL și Victoria Baci. S-au repus părțile în poziția inițială cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08 februarie 2016, încheiat între ÎCS „Dinamic Textile” SRL și Victoria Baci. Totodată, s-a încasat din contul Victoriei Baci, în contul de acumulare a debitorului ÎCS „Dinamic Textile” SRL suma de 605500 de lei, precum și din contul Victoriei Baci în folosul statului, taxa de stat în mărime de 18165 de lei. În rest, pretențiile înaintate au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

În opinia reclamantei, hotărârea instanței depășește limitele cererii, deoarece prin hotărârea nominalizată s-a dispus ca suma de 605500 de lei se fie încasată din contul său, însă un asemenea capăt de cerere nu a existat.

De asemenea, Victoria Baci a menționat că instanța de judecată a depășit limitele cererii de chemare în judecată, aceasta fiind în contradicție cu principiul fundamental al procesului civil care garantează imparțialitatea instanței.

Mai mult, reclamanta a subliniat că rezultatul ședinței și hotărârea instanței nu au fost publicate pe site-ul instanțelor judecătorești. Hotărârea nu a fost expediată prin poștă, fapt care a fost făcut intenționat sau din neglijență, lucru ce a dus la imposibilitatea contestării în termen a acesteia, de altfel, fiind indicat eronat că termenul de atac este de 30 zile.

Făcând referire la dispozițiile art. 5 lit. g) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, reclamanta a opinat că judecătorul Ion Volcovschi a depășit competențele sale stabilite prin lege ca judecător al procedurii de insolvență. Or, în această calitate judecătorul nu putea să dispună încasarea unor mijloace financiare, acest fel de litigiu fiind de competența instanței de drept comun.

Astfel, în opinia reclamantei, sancțiunea aplicată față de magistrat este una extrem de blândă și nu ține cont de gravitatea încălcării comise, deoarece decizia judecătorească menționată compromite actul de justiție, îi prejudiciază grav drepturile și interesele patrimoniale, îi afectează extrem de grav situația personală și profesională și nu condiționează nici magistratul vizat, nici alți magistrați să continue conduite ilegale și să încalce drepturile și libertățile fundamentale ale justițiabililor.

Victoria Baci a solicitat anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul Ion Volcovschi, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere”.

Prin încheierea din 18 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a atras în proces, în calitate de persoană terță, judecătorul Ion Volcovschi (f.d.63-64, Vol.II).

În cadrul ședinței de judecată din 08 februarie 2021, Victoria Baci, reprezentată de avocatul Constantin Tănase a solicitat conexarea cauzei la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Victoria Baci cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil cu cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Baci împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță judecătorul Ion Volcovschi cu privire la contestarea parțială a actului administrativ, pentru examinare într-o singură procedură (f.d.89-90, Vol.II).

Prin încheierea din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-au conexas într-un singur proces cauza intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Victoria Baciú împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-1/21), cu cauza intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-177/20), pentru a fi examinate într-un singur proces, dosarului fiindu-i atribuit nr. 3-177/20 (f.d.125-127, Vol.II).

La 25 martie 2021 și 07 mai 2021 Ion Volcovschi a depus cereri de completare a acțiunii, ultimele solicitări fiind anularea în întregime a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emisă în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia (157-161; 191-198, Vol.I).

La 11 mai 2021 Victoria Baciú a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului Superior al Magistraturii din 03 noiembrie 2020 privind aplicarea sancțiunii față de magistratul Ion Volcovschi, în partea ce ține de asprimea sancțiunii aplicate, cu obligarea aplicării față de acesta a sancțiunii sub formă de concediere (f.d.201-203, Vol.I).

Prin hotărârea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

S-a anulat Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia.

S-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Victoria Baciú împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul Ion Volcovschi, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere” (f.d.5-35, Vol.III).

Curtea de Apel Chișinău și-a întemeiat hotărârea pe dispozițiile Constituției Republicii Moldova, Codului administrativ, Legii nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 și Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Referitor la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat asupra temeiniciei pretenției reclamantului cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27, din 03 noiembrie 2020.

În susținerea concluziei menționate, prima instanță a reținut dispozițiile art. 6 CEDO, art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 9 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea

disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, precum și jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova, în care Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și că nimeni nu are voie să intervină în deciziile și modul de gândire ale unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite și că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs (Curtea Constituțională, Hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 (acțiune în regres), para. 7.3). De asemenea, Curtea a decis că pentru atragerea judecătorului la răspundere disciplinară nu este suficientă existența unei erori judiciare cauzatoare de prejudiciu drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta devine imputabilă judecătorului drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă. În acest context, judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești nu este un temei determinant pentru sancționarea judecătorului. (Curtea Constituțională, Hotărârea nr. 12 din 7 iunie 2011 (temeiurile de răspundere disciplinară a judecătorilor), par. 7)

De altfel, Curtea Constituțională a subliniat că judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile care urmează a fi adoptate. Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință. Din aceste raționamente, aprecierile judecătorului, care au determinat adoptarea unei hotărâri într-o anumită cauză, hotărârea judecătorească, care a fost anulată sau modificată, nu poate servi în calitate de temei determinant pentru sancționarea disciplinară a judecătorului (Curtea Constituțională, Hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010 (acțiune în regres), para. 94).

În context, prima instanță a menționat că judecătorului/ instanței de judecată îi este atribuit rolul dirigitor și dreptul exclusiv de a soluționa cauza, care constă în faptul de a crea condițiile necesare pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, pentru examinarea obiectivă, completă și sub toate aspectele a cauzei. Iar, pronunțarea cu bună știință a unei hotărâri nelegale constituie infracțiune prevăzută de art. 307 din Codul penal.

Făcând trimitere la prevederile pct. 2.2 alin. (1) și (2), pct. 5.2 din Regulamentul privind organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 14 noiembrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a subliniat că controlul efectuat de această instituție nu poate cuprinde hotărârile judecătorești care încă nu sunt definitive și sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege și nici pe cele definitive, deoarece autoritatea de lucru judecat trebuie respectată. Mai mult, Inspecția judiciară nu are dreptul să se implice în procesul examinării cauzelor, să se pronunțe asupra sau să pună la îndoială esența hotărârilor judecătorești.

În context, prima instanță a precizat că la caz nu au fost respectate nici prevederile pct. 4 al Ghidului pentru sesizarea Inspecției judiciare din anul 2019, conform cărora Consiliul Superior al Magistraturii nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să-și expună opinia și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești.

Subsecvent, instanța de fond a menționat că, verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor instanțelor inferioare de către instanțele ierarhic superioare, inclusiv cu anularea acestora, remiterea la rejudecare sau adoptarea unor noi hotărâri, constituie o procedură judiciară complexă, care vine să asigure un proces judiciar complex, desfășurat în conformitate cu legea, care asigură atât independența judecătorilor, ca exponenți ai puterii judiciare, cât și dreptul la un proces echitabil al justițiabililor. Iar, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Aici, Curtea de Apel Chișinău a mai notat că Curtea Constituțională, prin mai multe hotărâri ale sale a subliniat faptul că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite și că un judecător nu poate fi tras la răspundere disciplinară numai pentru interpretarea neuniformă a legislației, prin aceasta fiind încălcate drepturile judecătorului de a gândi liber, de a trata legea diferit, deoarece judecătorul are obligația de a se conduce de normele de drept, determinând mai întâi de toate legalitatea actului juridic, în baza căruia se va rezolva litigiul. Or, potrivit principiilor generale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Astfel, prima instanță a reținut că, judecătorul Ion Volcovschi prin emiterea hotărârii din 21 iunie 2019, a apreciat probele din dosar la intima convingere și a adoptat soluția respectivă, care nu poate fi considerată ca fiind adoptată greșit intenționat ori din neglijență gravă, sau care i-au încălcat drepturile fundamentale ale autorului sesizării, în speță Victoriei Baciuc. Mai mult, argumentele invocate în sesizarea depusă de Victoria Baciuc țin de dezacordul acesteia cu hotărârea emisă de judecătorul Ion Volcovschi, argumente care au și fost reținute de Consiliul Superior al Magistraturii în Hotărârea nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia.

În aceeași ordine de idei, instanța de fond a menționat că aspectele reținute de Consiliul Superior al Magistraturii în vederea admiterii contestației Victoriei Baciuc, fac parte din aprecierea aspectelor legal-procedurale ale cauzei aflate pe rolul judecătorului, care au constituit subiect de examinare în instanța de apel și ca consecință, hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 21 iunie 2019 a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată. Respectiv, Victoria Baciuc a fost repusă în drepturi, prin însăși admiterea cererii de recurs, anularea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 21 iunie 2019 și restituirea cauzei de contencios administrativ, spre rejudecare, astfel încât omisiunile și erorile judiciare comise de judecător la examinarea cauzei, au fost pe deplin înlăturate o dată cu casarea hotărârii emise de ultimul.

Subsecvent, Curtea de Apel Chișinău a notat că admiterea sau respingerea acțiunii se atribuie la aspecte de procedură, care vin să asigure respectarea drepturilor părților la proces. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, doar în cazul dacă se va constata în modul stabilit de lege că judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Astfel, prima instanță a opinat că, în speța invocată în sesizare nu se aduce niciun argument sau probă, care ar putea constitui dovada unei acțiuni cu intenție sau neglijență gravă la examinarea acestei cauze, admise de către judecătorul Ion Volcovschi, iar însuși dezacordul cu soluția instanței de judecată, nu poate fi apreciat ca adoptarea unei hotărâri judecătorești, prin care intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Or, din analiza materialelor cauzei și a actului administrativ contestat, nu poate fi stabilit în acțiunile judecătorului Ion Volcovschi temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției, prevăzut la lit. i) alin. (1) al art. 4 din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014. Aceasta deoarece, normele imperative impun o anumită conduită univocă și strict determinată de la care nu se poate deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli, decât cele impuse de lege, de la care subiecții de drept nu se pot abate. În acțiunile judecătorului Ion Volcovschi nu au fost reținute operațiuni care încalcă anumite norme imperative ale legislației în procesul de îndeplinire a justiției.

În ce privește abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, Curtea de Apel Chișinău a reținut că la art. 15 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, se găsesc obligațiile statutare ale judecătorilor, care trebuie respectate, inclusiv în timpul soluționării cauzelor, și anume: să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului. Un judecător nu ar trebui sancționat pentru încălcarea acestor obligații, chiar și în timpul soluționării unei cauze.

Așadar, instanța de fond a relevat că la caz, autorul sesizării vizează aspecte procedurale și de interpretare a normelor legale, care nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii. Or, aprecierea corectitudinii aplicării normelor legale invocate de autorul sesizării direct duce la aprecierea temeiniciei și legalității actului judecătoresc emis de magistrat, fapt ce excede competența Consiliului Superior al Magistraturii în acest sens, ultimul neavând dreptul de a interveni în procesul de îndeplinire a justiției și nu își poate aroga atribuțiile organului de îndeplinire a justiției.

Concluzionând, Curtea de Apel Chișinău a conchis că în acțiunile judecătorului Ion Volcovschi nu au fost stabilite anumite temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014. Or, judecătorul în scopul exercitării funcției sale, are sarcina de a interpreta independent reglementările legale, fără anumite imixțiuni.

Iar din considerentele enunțate, prima instanță a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcoschi și a anulat Hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a conchis asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de Victoria Baciú împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoane terțe magistratul Ion Volcovschi cu privire la anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu nr.27 din 03 noiembrie 2020 privind admiterea contestației Victoriei Baciú împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.15/5 din 16 iulie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul Ion Volcovschi. Aceasta deoarece reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art.17 și 189 alin. (1) Cod administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume: existența vătămării/încălcării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere. Iar, la caz, Victoria Baciú nu a prezentat niciun argument fondat, prin care să motiveze și să justifice explicit în plan procesual care sunt în concret drepturile acesteia atinse prin adoptarea hotărârii contestate.

Mai mult, prima instanță a concluzionat că, la caz, în privința Victoriei Baciú nu există un act administrativ individual defavorabil, emis de Consiliul Superior al Magistraturii, prin prisma art.11 Cod administrativ. Or, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, nu este suficient ca partea să fie o persoană interesată față de o decizie dintr-un act administrativ, ca să poată înainta o acțiune în contencios administrativ, întrucât pentru a înainta o acțiune în contencios administrativ, persoana trebuie să facă dovada încălcării unui drept concret al său pe care-l revendică, iar prin acțiunea formulată să se urmărească reabilitarea de-facto și de-jure a dreptului pretins lezat.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a relevat că Victoria Baciú nu a demonstrat că i-a fost vătămat un drept concret și real identificat în sensul art.17 Cod administrativ, prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii, care a emis Hotărârea nr. 320/27, din 03 noiembrie 2020, cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia.

Subsidiar, prima instanță a notat că acțiunea în contencios are menirea de a oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar în niciun caz nu poate fi pornită ca o modalitate prin care să se urmărească blocajul activității autorităților publice sau antrenarea fără motiv în acțiuni judiciare pentru motive de insatisfacție generală.

La 31 mai 2021 Victoria Baciú a depus recurs, iar la 13 august 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă cererea sa de chemare în judecată și respinsă acțiunea depusă de Ion Volcovschi.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar recurenta a menționat că nu este de acord cu concluziile Curții de Apel Chișinău, care au fost puse la baza soluției emise, și anume că nu există un drept vătămat prin actul administrativ contestat.

În argumentarea celor menționate, recurenta a indicat că actul administrativ a fost adoptat în temeiul unei cereri adresate Consiliului Superior al Magistraturii, care se supune contestării în instanță de contencios administrativ. Această procedură fiind stabilită de lege, iar în virtutea legii, actele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii produc efecte asupra solicitantului, inclusiv de ordin moral și material.

Satisfacția morală este un aspect esențial al conceptului „pagubă”. Iar conform practicii CEDO, o traumă morală reprezintă un prejudiciu (cauza Oneryildiz vs. Turcia).

Aici, Victoria Baciuc a subliniat că traumele suportate trebuiau apreciate prin prisma situației exacte la care a fost supusă în urma emiterii hotărârii de Ion Volcovschi. Or, situația în care se află denotă că soluția Consiliului Superior al Magistraturii nu este una echitabilă raportată la gravitatea faptelor comise de Ion Volcovschi, care a acționat fie cu intenție directă de a o deposeda ilegal de o sumă de bani, sau din incompetență, ambele situații fiind de o mare gravitate și care impun soluția concedierii acestuia.

De asemenea, recurenta nu este de acord cu concluzia Curții de Apel Chișinău, care a conchis că lipsește intenția sau neglijența gravă.

La acest capitol, Victoria Baciuc a enunțat că a explicat instanței despre pagubele materiale ce i-au fost provocate în urma emiterii hotărârii de către magistratul Ion Volcovschi, și anume: taxa de stat achitată în valoare de 9000 de lei, cheltuielile de asistență juridică, precum și pentru multiplele deplasări la Curtea de Apel Comrat sau Chișinău, cheltuieli ce nu îi vor fi restituite, deoarece acțiunea a fost înaintată de administratorul unei societăți comerciale falite.

În context, recurenta a susținut că până în prezent măsura de asigurare a acțiunii este valabilă, or, conform prevederilor art. 78 (1) lit f) Cod de executare, în cazul anulării hotărârii în baza căreia a fost emis titlul executoriu, cu remiterea cauzei la rejudecare - până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cauza se suspendă cu menținerea sechestrului aplicat de executorul judecătoresc. Astfel, din anul 2019 asupra contului său bancar este aplicat sechestrul și acesta va putea fi ridicat doar după ce cauza care se află la rejudecare va fi examinată de instanța de apel.

La 07 iunie 2021 Consiliul Superior al Magistraturii a depus recurs, iar la 05 august 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea în care s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și s-a anulat Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, cu emiterea unei noi decizii, în partea casată, de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi ca fiind neîntemeiată.

Recurentul a notat că termenul de 30 de zile, pentru contestarea hotărârii, este respectat, având în vedere că cererea de recurs a fost depusă la 08 iunie 2021, iar hotărârea motivată a Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021 a fost înregistrată în cancelaria Consiliului Superior al Magistraturii, la 02 august 2021 sub nr.2838m.

În susținerea recursului Consiliul Superior al Magistraturii a indicat că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, în partea în care s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Volcovschi și s-a anulat Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, este neîntemeiată și urmează a fi casată în această parte. Or, instanța de fond a oferit o soluție greșită asupra cazului litigios, ca urmare a aplicării eronate a normelor de drept material, și anume prin interpretarea în mod eronat a legii care trebuia să fie aplicată raporturilor juridice stabilite între părți.

Consiliul Superior al Magistraturii a remarcat că concluziile primei instanțe precum că în acțiunile judecătorului Ion Volcovschi nu au fost stabilite anumite temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art. 4 alin.(1) lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, sunt nefondate, bazate pe interpretarea eronată a prevederilor art. 4 alin.(3), art.22 alin.(4) și art. 24 alin.(1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 4 alin.(1) lit. b) și i), alin.(3), art. 41, art.39 alin.(4) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, precum și din omisiunea instanței de judecată de a constata și elucida pe deplin toate circumstanțele speței.

Astfel, în opinia recurentului urmează a fi apreciată critic concluzia primei instanțe precum că în speța invocată în sesizare nu se aduce niciun argument sau probă, care ar putea constitui dovada unei acțiuni cu intenție sau neglijență gravă la examinarea acestei cauze, admise de către judecătorul Ion Volcovschi. Or, existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare în acțiunile judecătorului Ion Volcovschi, sub aspectul art. 4 alin.(1) lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, se atestă din materialul probator al procedurii disciplinare, administrat de Inspekția judiciară.

De altfel, recurentul a precizat că în partea motivată a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.320/27 din 03 noiembrie 2020 se cuprinde motivarea completă, fiind indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt, care au fost luate în considerare la adoptarea hotărârii, precum și descrierea succintă a procedurii administrative, care a stat la baza adoptării acesteia. Astfel, fiind cercetate investigații, probe, audieri, etc, inclusiv punctele de vedere din care a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

Contrar constatărilor instanței de fond, recurentul a evidențiat că în partea motivată a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii au fost indicate considerentele, care justifică adoptarea acesteia.

Astfel, reclamantul a relevat că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii analizând materialul probator din procedura disciplinară a judecătorului Ion Volcovschi, a constatat că în acțiunile acestuia se conturează existența elementelor

constitutive ale componenței abaterilor disciplinare sub aspectul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, și anume: din conținutul hotărârii adoptate de judecătorul Ion Volcovschi rezultă că instanța a depășit limitele cerințelor înaintate în acțiune, deoarece, la caz, i-a fost atribuită reclamantului o sumă de bani (605500 de lei), pe care nici nu a solicitat-o prin acțiunea depusă, repunând concomitent părțile în poziție inițială cu restituirea bunurilor, fapt ce contravine normelor procesuale civile, și anume prevederilor art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă; judecătorul Ion Volcovschi a examinat litigiul cercetat prin prisma Codului de procedură civilă, fără a ține cont de faptul că pentru această categorie de litigii există o lege specială, și anume Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, or, cauza a fost examinată și cu încălcarea competenței; în dispozitivul hotărârii, judecătorul Ion Volcovschi a indicat că, aceasta este cu drept de apel la Curtea de Apel Comrat în termen de 30 zile de la pronunțare, pe când art. 8 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează expres că hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege; prin hotărârea adoptată de judecătorul Ion Volcovschi s-a creat un obstacol în realizarea drepturilor civile ale participanților la proces cu privire la accesul liber la justiție și la un proces echitabil, garantate de art.20 din Constituția Republicii Moldova și art.6 §1 CEDO.

Iar, circumstanțele menționate au fost reflectate în decizia din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, fapt care atestă indubitabil că magistratul Ion Volcovschi la examinarea cauzei de insolvență, nu s-a conformat prevederilor legale, prin urmare a aplicat eronat legea, fapt ce a condus la emiterea unei hotărâri contrare legii, cauzând petiționarei un prejudiciu substanțial de 605500 de lei.

De altfel, în opinia Consiliului Superior al Magistraturii este greșită concluzia instanței de fond că obiectul verificării disciplinare l-a constituit raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece o cauză, sau că Consiliul Superior al Magistraturii a dat apreciere temeiniciei și legalității actului judecătoresc, emis de magistratul Ion Volcovschi și la adoptarea hotărârii contestate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și-a exercitat dreptul discreționar atribuit, acționând cu bună-credință în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul, în temeiul art. 4 din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Iar, în aceste împrejurări, concluziile Curții de Apel Chișinău cu referire la exercitarea dreptului discreționar a autorității publice în materia tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor, nu întrunește condițiile prevăzute de legislația în vigoare menționate și nu pot duce la anularea Hotărârii contestate. Astfel, prima instanță a fost arbitrară în aprecierea circumstanțelor cauzei, ezitând să rețină că pentru a constata abaterea disciplinară de încălcare a normelor imperative, după cum este prevăzut de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, nu este obligatoriu de a stabili intenția judecătorului, dar e suficient de a demonstra că judecătorul a fost neglijent în aplicarea normelor legale. Judecătorul se prezumă că cunoaște legea, de aceea intenția nu contează la aplicarea normelor imperative.

Subsequent, recurentul Consiliul Superior al Magistraturii a enunțat că aplicarea normelor imperative nu reprezintă opinia, discreția sau intima convingere

a judecătorului. Aplicarea normelor imperative urmează a fi efectuată în baza unor reguli stabilite de lege. Dacă o normă nu este clară sau permite discreția judecătorului, atunci aceasta nu ar putea fi calificată ca normă imperativă și, respectiv, nu ar putea fi angajată răspunderea disciplinară. Prin urmare, urmează a fi apreciată critic opinia primei instanțe precum că în acțiunile judecătorului nu au fost stabilite anumite temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către magistratul Ion Volcovschi a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art. 4 lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014. Or, materialul probator administrat în cadrul cauzei disciplinare atestă cu certitudine comiterea abaterilor disciplinare de către judecătorul Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, prevăzute de art.4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, fapte consemnate în decizia Curții de Apel Comrat din 04 decembrie 2019, reținute în cadrul cercetării disciplinare și constatate la examinarea procedurii disciplinare.

În final, recurentul a susținut că contrar concluziilor formulate de Curtea de Apel Chișinău, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020, este corectă, motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

La 08 noiembrie 2021 Ion Volcovschi a depus referințe la recursurile Consiliului Superior al Magistraturii și al Victoriei Baci, solicitând declararea inadmisibilă a acestora.

Iar, la 12 noiembrie 2021 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, în care a indicat că aprecierea admisibilității și temeiniciei cererii de recurs depuse de Victoria Baci o lasă la discreția instanței de recurs. În rest, își menține opinia reflectată în referința depusă la cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Victoria Baci și Consiliul Superior al Magistraturii s-au conformat dispozițiilor art.245 Cod administrativ și au depus recursurile și motivarea recursurilor în termen. Or, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 mai 2021, dispozitivul acesteia fiind expedit, prin intermediul poștei electronice, în adresa părților la data de 27 mai 2021, iar hotărârea motivată a fost recepționată de către Consiliul Superior al Magistraturii la 02 august 2021 și de Victoria Baci la 11 august 2021, fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică și avizele de recepție, anexate la materialele cauzei (f.d.36-39; 49-50 Vol.III).

Prin încheierea din 17 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursurile depuse de Victoria Baci și Consiliul Superior al Magistraturii au fost numite pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, hotărârea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi casată cu restituirea cauzei primei instanțe spre rejudecare, în alt complet de judecată din următoarele motive.

Din materialele cauzei rezultă că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 193 din 20 mai 2017, Ion Volcovschi a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Cimișlia, pe un termen de 5 ani. (f.d. 9, Vol.I)

La 17 septembrie 2018 ÎCS „Dinamic Textile” SRL în procedură simplificată a falimentului, reprezentată de lichidatorul autorizat Alexandru Verdeș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Baci, intervenient accesoriu SRL „V&V Art” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei de 200045 de lei, care a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului Ion Volcovschi. (f.d.4-7, Vol.II).

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de către reprezentantul debitorului insolubil ÎCS „Dinamic Textile” SRL, lichidatorul autorizat Alexandru Verdeș împotriva Victoriei Baci, intervenient SRL „V&V ART” privind anularea actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea sumei, a fost admisă parțial. S-au aplicat efectele nulității absolute, ca fiind contrare legii, asupra contractului de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08 februarie 2016, încheiat între ÎCS „Dinamic Textile” SRL și Victoria Baci. S-au repus părțile în poziția inițială cu restituirea bunurilor indicate în contractul de vânzare-cumpărare din 08 februarie 2016, privind vânzarea-cumpărarea utilajului și asupra actului de predare-primire nr. 01 din 08 februarie 2016, încheiat între ÎCS „Dinamic Textile” SRL și Victoria Baci. Totodată, s-a încasat din contul Victoriei Baci, în contul de acumulare a debitorului ÎCS „Dinamic Textile” SRL suma de 605500 de lei, precum și din contul Victoriei Baci în folosul statului, taxa de stat în mărime de 18165 de lei. În rest, pretențiile înaintate au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d.8-18, Vol.II).

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a admis recursul depus de Victoria Baci, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a casat integral hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central cu

restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată (f.d. 19-35, Vol.II).

La 09 ianuarie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat sesizarea depusă de Victoria Baciu, prin care a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pentru incompetență și intenție directă de a adopta o hotărâre judecătorească contrară normelor legale.

Prin rezoluția inspectorului-judecător de începere a procedurii disciplinare din 10 februarie 2020 a fost pornită procedura disciplinară și demararea cercetării disciplinare în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, în baza art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Urmare a efectuării verificărilor de rigoare, la 05 mai 2020 a fost întocmit Raportul Inspecției judiciare pe marginea controlului întreprins la sesizarea Victoriei Baciu.

Prin Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, a fost încetată procedura disciplinară întentată în temeiul sesizării înaintate de Victoria Baciu, cu privire la acțiunile Judecătorului Judecătoria Cimișlia, Ion Volcovschi, pe motiv că nu s-a constatat abaterea disciplinară. (f.d. 11-17, Vol.I).

La 16 octombrie 2020 Victoria Baciu a contestat Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, solicitând anularea acesteia și atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prin emiterea hotărârii contrare legii, a prejudiciat imaginea justiției (f.d. 18-21, Vol.I).

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020, cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, a fost admisă contestația depusă de Victoria Baciu împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care s-a constatat comiterea abaterilor disciplinare de judecătorul Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare” (f.d.92-105, Vol.I).

Prin încheierea din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-au conexas pentru a fi examinate într-un singur proces, cauza intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Victoria Baciu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-1/21), cu cauza intentată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliul

Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, (dosar nr. 3-177/20), care ulterior pe parcursul examinării a fost concretizată de către reclamanti.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 27 mai 2021 a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și a anulat Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, emise în privința judecătorului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia. Totodată, a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Victoria Baciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, în partea ce ține de sancțiunea aplicată față de judecătorul Ion Volcovschi, cu aplicarea față de acesta a sancțiunii disciplinare sub formă de „concediere” (f.d.5-35, Vol.III).

Judecând cauza în ordine de recurs completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că prima instanță a judecat cauza și a ajuns la o concluzie pripită, în partea declarării inadmisibile a cererii de chemare în judecată depuse de Victoria Baciuc, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriul, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele.

În susținerea concluziei enunțate instanța de recurs indică următoarele.

Astfel, având în vedere că obiectul prezentului litigiu ține de activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, la caz sunt aplicabile prevederile Codului administrativ în coroborare cu dispozițiile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014.

Conform art.2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În conformitate cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În sensul art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În corespundere cu art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20 Cod administrativ stipulează că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Iar, conform art.39 alin. (1) și (2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin [Codul electoral](#).

Astfel, potrivit articolului 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile.

În conformitate cu art. 194 alin.(1) și (2) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Articolul 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ prevede că, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Din interpretarea logico-juridică a normelor precitate rezultă că unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, inclusiv a acțiunii în

contestare și acțiunii în obligare, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

La acest aspect, instanța de recurs notează că testului de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ urmează a fi supuse inclusiv și acțiunile în contestare și obligare, inclusiv prin verificarea revendicării unui drept propriu vătămat, prin una din formele activității administrative, conform articolelor 10 și 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ. Or, în esență, scopul acțiunii în contestare constă în anularea unui act administrativ individual, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Astfel, din normele precitate rezultă cert că scopul acțiunii în contestare constă în anularea unui act administrativ individual, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Sub acest aspect, Colegiul relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20, 39 și 189 din Codul administrativ.

Din coroborarea normelor enunțate rezultă că revendicarea dreptului propriu este una din condițiile fundamentale, pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității.

Această concluzie rezultă și din dispozițiile articolelor 3 și 39 alin. (2) din Codul administrativ, care în esență stipulează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică, în sensul articolului 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Așadar, normele legale citate supra interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ prevăzute la articolul 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete.

Potrivit art. 39 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, hotărârile Colegiului Disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copieii hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile.

Conform art. 40 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de

judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate.

Astfel, studiind cererea de chemare în judecată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă că reclamanta Victoria Baciuc a contestat la Curtea de Apel Chișinău Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, prin care a fost examinată sesizarea Victoriei Baciuc și adoptată Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a casat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii din nr.15/5 din 16 iulie 2020, cu constatarea abaterii disciplinare, în baza art.4 alin.(1), lit.(b), (i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, și aplicarea în privința sa a sancțiunii prevăzute de art.6 din aceeași Lege sub formă de „mustrare”.

Instanța de recurs consideră nefondat argumentul Curții de Apel Chișinău că la caz, în privința reclamantei Victoria Baciuc nu există un act administrativ individual defavorabil, emis de Consiliul Superior al Magistraturii, prin prisma art.11 Cod administrativ.

Or, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, a fost emisă în baza sesizării reclamantei Victoriei Baciuc. Iar, art. 40 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 prevede în mod expres că Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea.

La capitolul dat, instanța de recurs învederează că revendicarea dreptului trebuie să fie dedus din memoriul cererii de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, or, sintagmele utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin rigoare, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*. De altfel, circumstanțe ce au fost respectate de către Victoria Baciuc, care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, constituie în sine un drept subiectiv concret.

În această ordine de idei, Colegiul deduce că prima instanță pripit a conchis că pretențiile formulate de Victoria Baciuc, nu pot fi considerate ca drept subiectiv propriu lezat, prin prisma normelor Codului administrativ, iar drept consecință nu afectează personal reclamanta. Or, actul administrativ contestat în speță, conține reglementări care în opinia reclamantei Victoria Baciuc o afectează personal conform articolului 10 alin. (1) din Codul administrativ.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, Victoria Baciuc nefiind de acord cu Hotărârea Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, a depus conform prevederilor legale nominalizate supra, contestație la Consiliul Superior al Magistraturii, în care și-a exprimat dezacordul cu hotărârea nominalizată.

De altfel, prin cererea de chemare în judecată Victoria Baciuc și-a exprimat dezacordul față de Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, în partea sancțiunii disciplinare aplicate judecătorului Ion Volcovschi, care în opinia sa este prea blândă, reieșind din gravitatea lezării drepturilor sale prin hotărârea adoptată de acesta.

Subsecvent, instanța de recurs notează că deși Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 320/27 din 03 noiembrie 2020 cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 15/5 din 16 iulie 2020, nu a fost emisă direct în privința Victoriei Baciuc, aceasta a fost adoptată în baza sesizării acesteia. Respectiv, Victoria Baciuc, în calitate de persoană care a depus sesizarea, prin cererea de chemare în judecată a invocat nemulțumirea sa referitor la actul administrativ adoptat de către Consiliul Superior al Magistraturii asupra sesizării sale.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că în sensul art. 11 alin. (1) lit a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Iar, în cererea de chemare în judecată Victoria Baciuc a invocat respingerea în parte de către Consiliul Superior al Magistraturii, a acordării dreptului persoanei care a depus sesizarea la avantajul solicitat, adică de a aplica sancțiunea disciplinară sub formă de „concediere” magistratului Ion Volcovschi de la Judecătoria Cimișlia, sediul Central, în privința căruia a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „muștrare”.

Altfel spus, Victoria Baciuc a invocat că sesizarea sa nu a fost satisfăcută pe deplin. Or, în privința magistratului Ion Volcovschi a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de „muștrare”, dar nu cea solicitată, adică sub formă de „concediere”.

Așadar, instanța de recurs relevă că prima instanța urma să verifice încălcarea drepturilor și intereselor personale ale reclamantei prin prisma solicitărilor înaintate față de Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă, în temeiul articolului 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ depusă de Victoria Baciuc.

Mai mult, instanța de fond eronat sa expus referitor la normele legale ce acordă dreptul petiționarului de a contesta hotărârile Inspectiei judiciare, or, la caz, Victoria Baciuc nu contestă hotărârea Inspectiei judiciare, dar a Consiliului Superior al Magistraturii.

Așadar, reieșind din corelația normelor legale precitate, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău neîntemeiat a conchis asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de Victoria Baciuc, în baza prevederilor art. 207 alin. (1) și alin.(2), lit. e) Cod administrativ, din motiv că reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

Astfel, ipotezele relevate supra profilează incertitudinea concluziei primei instanțe, or, aceasta a judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil.

La fel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că, nejudicarea în fond a cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în această parte, pune instanța de recurs în dificultate de a exercita controlul judiciar și de a verifica temeinicia și legalitatea în fond a soluției emise de instanța inferioară.

La aspectul dat este imperioasă jurisprudența CtEDO în cauza Hiro Balani c. Spaniei, unde Înalta Curte a notat că în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău, declarând inadmisibilă acțiunea, a adus atingere dreptului Victoriei Baciuc la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 § 1 din Convenție. Or, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-l utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit în jurisprudența sa constantă că art. 6 § 1 garantează fiecărei persoane dreptul ca o instanță să se pronunțe cu privire la orice încălcare a drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Limitările impuse de legislația națională nu pot restrânge accesul liber pentru un justițiabil astfel încât dreptul său la o instanță să fie afectat în însăși substanța sa (cauza Faimblat v. România, hotărârea din 13 ianuarie 2009).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii de asemenea urmează a fi admis, deoarece cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020 este în conexiune directă cu cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Baciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea parțială a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.27 din 03 noiembrie 2020, prin pretențiile înaintate, temeiurile de apariție și probe.

Dat fiind faptul că prima instanță neîntemeiat a constatat inadmisibilitatea acțiunii depuse de Victoria Baciuc și nu a judecat în fond cauza, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa hotărârea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, or, lichidarea încălcărilor admise de către instanța de fond nu este posibilă în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

Per ansamblu, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, instanța de recurs opinează că a examinat principalele întrebări juridice stabilite și că nu este în drept să se pronunțe separat în privința motivelor cu privire

la fondul cauzei. De fapt, acestea poartă un caracter secundar și nu au forță juridică de a influența decisiv considerentele de mai sus (a se vedea, printre alte autorități, Kamil Uzun vs Turcia, 10 mai 2007, parag. 64 din 10 mai 2007; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), 17 iulie 2014, parag. 156).

Pe această cale, cauza de contencios administrativ urmează a fi judecată în întregime în cadrul unor proceduri noi, în cadrul căreia Curtea de Apel Chișinău va avea sarcina de a stabili o legătură clară între faptele speței, dispozițiile legale aplicabile și concluziile la care a ajuns. În funcție de rezultatul aprecierii juridice, prima instanță va trebui să constate temeinicia sau lipsa unui temei legal a cererilor de chemare în judecată depuse de către Ion Volcovschi și Victoria Baci.

Altfel spus, la rejudecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, bazată pe cercetarea suplimentară minuțioasă a probelor și argumentelor prezentate de Victoria Baci, Ion Volcovschi și Consiliul Superior al Magistraturii.

În conformitate cu art. 247, art. 248, alin. (1), lit. d) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile depuse de Victoria Baci și Consiliul Superior al Magistraturii.

Se casează integral hotărârea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Volcovschi împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Victoria Baci cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, și la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Baci împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță judecătorul Ion Volcovschi cu privire la contestarea parțială a actului administrativ, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Nina Vascan